

Hıdrellezde duâlar kabul olur mu?

Bayan okuyucumuz: “Hıdrellez günü sabah namazında duâ edilirse kabul olurmuş diyorlar. Doğru mudur?”

BAHARIN GELİŞİ ŞÜKRÜN DÂVETÇİSİDİR

Baharın gelişi şüphesiz her canlıya büyük sevinç ve heyecan verir. Çünkü her baharda diriliş gününün örneği yaşanır. Odun gibi ağaçlar dirilir, ölü hayvanlar canlanır, ölü yeryüzü hayat bulur, her tarafa yepyeni bir diriliş şenliği gelir.

Bayram sevinciyle karşıladığımız bahar için ve baharda verdiği taze nimetler için Allah’a (cc) sonsuz şükür borçluyuz. Baharın her bir günü binlerce şükre, her bir anı sayısız minnete değer. Şükür tek bir güne sığdırılmaz. Fakat bazı günlerin şükür günleri ilân edilmesi şükürü gündemde tutmak için faydadan hali değildir.

Nevruz ve Hıdrellez günleri şükür temelinde toplu sevinç günleri olarak örf ve geleneklerimizdeki yerlerini almışlar denebilir.

Ne var ki, her iki günde de hep eğlencelere ve yer yer de hurafelere şahit olmaktadır.

Sokakta ateş yakılarak üzerinden atlanmakta, bir batıl inanış olarak, ateş üzerinden atlayanların dileklerine kavuşacağına inanılmakta; gündüzleri kırlara çıkılarak piknik ve eğlenceler yapılmaktadır. O gün sabah namazında yapılan duâların reddolunmayacağı inancını da sizden duymuş olduk. Aşırıya ve çılgınlığa kaçılmadığı, içkili eğlenceler yapılmadığı, kötülükler teşvik edilmediği ve içinden batıl inanışlar ayıklandığı sürece bunlar mubah geleneklerdir.

Fakat o gün sabah namazında yapılan duâların reddolunmayacağını söylemek fazla abartılı bir söylemdir. Duâ ve şükür açısından o günün, diğer günlerden farkı yoktur.

HIZIR İLE İLYAS ALEYHİSSELÂM HAYATTADIRLAR

Hıdrellez, “Hızır-İlyas” isimlerinin zamanla halk arasında kaynaştırılmasından meydana gelmiştir. Bilindiği gibi Hazret-i Hızır (as), Hazret-i Mûsâ (as) ile mâceraları Kur’ân-ı Kerîm’de anlatılan ledün ilmüne vâkıf bir peygamberdir. Hazret-i İlyas da (as) Hazret-i Süleyman’dan (as) sonra gelmiş İsrâil oğulları

peygamberlerindedir. Hazret-i Hızır (as) hakkında bilgilere yer veren Kur'ân'da Hazret-i İlyas (as) hakkında da âyetler buluruz. "İlyâs'a selâm olsun. İyilik yapan ve iyi kullukta bulunanları işte Biz böyle mükâfâtlandırırız."1

Hazret-i İlyas ile Hazret-i Hızır'ın (as) hayatta olduklarını beyan eden Bedüzzaman, hayat dâirelerini beş sınıfa ayırır ve onların ikinci hayat sınıfında halen serbest biçimde yaşamakta olduklarını, bir anda pek çok yerde bulunabildiklerini, bizim gibi insanlık kayıtlarıyla kayıtlı ve sınırlı olmadıklarını, insânî ihtiyaç içinde de olmadıklarını, bazen istedikleri vakit bizim gibi yiyip içtiklerini, fakat bizim gibi mecbur olmadıklarını kaydeder. Hazret-i Hızır ile (as) bazı evliyânın yaptıkları sıhhatli görüşmelerin bu hayat sınıfını ispat ettiğini bildirir.2

Hazret-i Hızır bastığı her yeri yeşerten bir peygamberdi. Adı da bu sıfatını vurgular. Hızır, yeşillik demektir.

Peygamber Efendimiz (asm) buyurur ki: "Hızır, otsuz ve kuru bir yere otururdu da, ansızın o otsuz yer yeşillenerek peşi sıra dalgalanırdı."3

ALTI MAYISIN SIRRI

Halk arasında, Hazret-i Hızır ile Hazret-i İlyâs'ın altı Mayıs'ta bir su başında bir araya geldikleri, görüştükleri, birlikte oturdukları ve sohbet ettikleri inancı vardır ki, doğrulama şansımız olmamakla beraber, mümkün görmekte bir sakınca yoktur. Aynı hayat şartlarını paylaşan iki Peygamberin zaman zaman görüşmeleri ve sohbet etmeleri mümkündür. Fakat bu görüşmenin her zaman ve her zeminde yapılabileceğini var saymak, bir güne yoğunlaşmaya göre akla ve hikmete daha uygundur.

Hazret-i Hızır ile Hazret-i İlyâs'ın (as) altı Mayıs'ta buluşmuş oldukları, bu buluşmanın bir eren tarafından tesbit olunduğu ve yaygınlaştığı, zamanla bu günün bir sevinç ve heyecan günü ilân edildiği söylenebilir. Fakat tez bu doğru da olsa, bu günün bayram ilân edilmesi İslâmiyet açısından sadece "mubah" hükmü taşımaktadır. Dini bir kisveye büründürülmesi bid'at olur.

Böyle günlerin, dinî bir kisveye büründürülmeksizin; sırf bir sevinç, mutluluk ve şükür günleri algulamakta ise bir sakınca yoktur.

Dipnotlar:

1- Sâffât Sûresi, 37/123-132.

2- Mektûbât, s. 11.

3- Buhârî, 9/1389.